

kan der være Tale om Fremskridt. Efter den hidtil gældende Ordning er det den højstbeskattede Femtedel af Vælgerne ude i Landkommunerne, der behersker Landkommunernes Styre og behersker Valget af det sognekommunale Element i Amsraadene fuldt ud. De fire Femtedele eller, hvis vi sætte det paa Spidsen, de otte—ni Tiendedele af samtlige kommunale Vælgere have Mindretalskaar ved Sogneraadenes Afgørelse, og de ere satte ganske udenfor Døren, naar det gælder Amsraadets Sammensætning, dets Forhandling og Arbejde. Det er den nuværende Tilstand, mine Herrer. Efter det Forslag, her foreligger, bliver Forholdet det, at den almindelige Valgret kommer til at raade helt ud ved Sogneraadsvalgene paa Landet. Godsejer, Tjenestekar, Proprietær, Herremand og Husmand komme til at arbejde Side om Side. Den ene har ikke mere Ret end den anden ved Valgbordet ved Sogneraadvalg, og de Sogneraad, der ere valgte paa dette brede, demokratiske Grundlag, disse Sogneraad vælge to delegerede, der saa sammen med de selvskrøve Vælgere, som vi have i Forvejen, danne en Valgforsamling og vælge det kommende Amsraad, det vil sige, at det sognekommunale Element behersker de $\frac{2}{3}$ af Amsraadet eller med andre Ord: 7 af 10 Amsraadspladser. Det turde vel være et Fremskridt, det. De 8 à 9 Tiendedele have nu ikke et Ord at sige, naar det gælder Amsraadets Sammensætning, fremtidig vil den almindelige Valgrets Sogneraad faa de 7 af 10 Amsraadspladser. Der er Fremskridt i det.

Men det rene Princip! Ja, mine Herrer! Jeg mindede Dem før om Regeringsforslaget af 1903, hvordan Socialdemokraterne toge imod det, idet de erklærede, at de vare rede til at stemme for det, saaledes som det var foreslaaet af Regeringen, og om, at Venstrereformpartiet ved det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) og mig erklærede, at ihvorvel vi, Venstrereformpartiet, ønskede, at Spørgsmaalet om Kvinders og Tyendes Valgret toges med som Forhandlingsgrundlag allerede da, maatte vi dog straks sige, at der ikke var Tale om et Ultimatum, ikke Tale om at sætte noget ind, som kunde vanskeliggøre Sagens Løsning, saadan som Regeringen havde foreslaaet den. Lad mig minde Dem om det. Nu forekommer det mig, at naar man taler om Principspørgsmaal i Forbindelse med Sagen, som den ligger for her, tør vi vel dog nok holde det Forslag, som ligger paa vort Bord i Dag, op ved Siden af Forslaget af

1903. Spørg Kvinderne i By og paa Land, som have Syn for Valgrettens Goder, om de ønske at give Afkald paa den Valgret, de faa efter Forslaget her, mod at de hidtidige selvskrøve Vælgere til Amsraadet maa give Afkald paa de $\frac{3}{10}$ Privilegium, som nu ere levnede dem. Gaa ud og spørg Kvinderne! Jeg læste forleden Dag en Hymne til Kvindevalgrettens Pris, en Hymne i ubunden Stil, typografisk udstyret dels med spærret og dels med fed Skrift. Den lyder saadan: „Valget paa Tirsdag“ — det er i Dag, Valget i Dag under høj Himmel, klar Luft — „Valget paa Tirsdag faar en egen Friskhed ved Kvindernes Deltagelse. For første Gang skulle vi se Syersken, Fabrikspigen, Vaskerkonen, Forretningsdamen, Lærerinden, Sygeplejersken, Telefondamen osv. gaa til Valg. For første Gang kan den mandlige Vælger tage sin Hustru under Armen og gaa med hende til Valg. Hun skal ikke staa udenfor, medens Manden stemmer. Hun staar selv paa Valglisten, modtager sin Stemmesedel, sætter Krydset, hvor hun vil, og lægger den i Stemmekassen. Den Valgdeltagelse, som Kvinderne udfolde, vil være et Vidnesbyrd om, hvor langt Frederiksbergs Kvinder ere komne i social Kultur“. Denne Hymne til Kvindevalgrettens Pris vil jeg bede de Herrer erindre. Og saa siger jeg igen: Gaa ud til disse Kvinder, for hvem denne og andre Sirenesange ere sungne, og sig til dem: I Aar stemme I ved Hjælpekassevalgene trindt omkring, I vælge i Dag i det smukke Vejr paa Frederiksberg og trindt omkring siden, Side om Side med Manden gaa I til Valg. Næste Aar skulle I efter det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister har lagt paa Bordet som vedtaget i Landstinget, ud og stemme sammen med Mændene til Borgerrepræsentationsvalg, til Byraadsvalg, til Ligningskommissionsvalg, til Sogneraadvalg. Det vil Indenrigsminister Berg have, I skulle gøre, og det ville hans Partifæller og de, som hans Partifæller have sluttet Overenskomst med om denne Sag; men vi Socialdemokrater, vi Demokrater af reneste Vand, vi sige Nej. Sig det til Kvinderne: Nej, det skulle vi ikke have noget af, at det Forslag skal gennemføres, vi skrive nok i „Social-Demokraten“ i Dag, da det er Valgdag paa Frederiksberg, at vi haabe, at I skulle faa mere Valgret siden, men naar det kommer til Stykket, ville vi ikke gaa med, thi disse Tusinder af Kvinders og Tyendes Valgret er for os ingen Verdens Ting værd, naar vi ikke samtidig kunne faa dette $\frac{3}{10}$ Privilegium